

РЕШЕНИЕ

№ 696

гр. София, 09.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 19.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **3858** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Делото е образувано по жалба на [фирма] срещу Отказ на заместник-кмета на Столична община по Направление „Обществено строителство“ да издаде разрешение за полагане на нови разпределителни газопроводи в пътно платно на ул.“646“ в район „О. купел“. Отказът е обективиран в писмо с изх.рег.№СОА21-ТД26-1136-[1] от 13.02.2021г.

Жалбоподателят [фирма], чрез процесуалния си представител юрисконсулт В. В., обжалва отказа като незаконосъобразен административен акт, като поддържа, че са налице следните основания за отмяната му по чл.146 от АПК: липса на материална компетентност на органа, липса на форма, противоречие с материалноправните разпоредби на закона и с целта му. Твърди, че има правен интерес да оспорва отказа, тъй като има издадено разрешение за полагане на разпределителни газопроводи на територията на район „О. купел“, което и към настоящия момент не е загубило действието си. Сочи, че отказът не съдържа правни основания и твърди, че такива не са налице. Твърди, че няма съгласуваност между предвижданията на инвестиционната програма на Столична община, приета от Столичния общински съвет, и изпълнените благоустройствени мероприятия от общинската районна администрация. Счита, че с отказа се поставят допълнителни пречки, непредвидени в закона, за благоустрояването и газоснабдяването на района, с което се уврежда и

инвестиционният интерес на дружеството. Претендира разноски по делото. Ответникът – заместник-кметът на Столична община по Направление „Обществено строителство“, чрез пълномощника си адвокат Р. И., оспорва жалбата на първо място като недопистума. Твърди, че оспореното писмо има само уведомителен характер и не подлежи на обжалване като индивидуален административен акт, както и че жалбоподателят няма правен интерес от оспорването. Твърди, че Разрешение за строеж №Б-12 от 11.01.2007г., издадено на жалбоподателя за строеж на благоустройствени обекти, е с изтекъл срок на действие. Обосновава липсата на правен интерес с липсата на действащо разрешение за строеж, поради което и евентуалната отмяна на оспореното писмо не може да има за пряка последица възникване на право на жалбоподателя да извършва строителство на елементи на техническата инфраструктура. Оспорва жалбата и като неоснователна, излагайки аргументи за наличие на материална компетентост на органа, достатъчна мотивираност на акта и съответствие с материалните разпоредби и с целта на закона. Заявява претенция за заплащане на разноски по делото.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти:

Жалбоподателят притежава Лицензия №Л-184-08/17.12.2004г. за осъществяване на дейността разпределение на природен газ и Лицензия №Л.184-12/27.04.2009г. за осъществяване на дейността снабдяване с природен газ от краен снабдител.

На жалбоподателя е издадено Разрешение за строеж на благоустройствени обекти №Б-68 от 01.06.2005г. за обект: Разпределителни газопроводи и отклонения до консуматори по опис със сигнатура Сф-01-А36/3 по одобрени проекти на територията на СОР „О. купел“, по плана на [населено място], район „О. купел“ СО,[жк].

Разрешението за строеж е презаверено със Заповед №РД-09-50-1844 от 18.11.2018г. на главния инженер на Дирекция "Архитектура и градоустройство" на СО. Разрешението за строеж, на което се позовава ответникът, няма отношение към настоящия спор.

От административната преписка се установява, че жалбоподателят е подал Заявление с вх.№СОА20-ТД26-12574 от 30.12.2020, с което е поискал разрешение за изграждане на газоразпределителната мрежа на територията на СОР „О. купел“. По делото е приложен отговорът на заместник-кмета на СО, Направление „Обществено строителство“, с изх.№СОА20-ТД26-12574-[1] от 11.01.2021г., с който е отказано разрешение за [улица], който е новоремонтиран и е в гаранция до 2023г. Посочено е, че за [улица]и ул.“646“ СО не възразява да се реализират инвестиционните намерения на жалбоподателя при стриктно спазване на нормативните изисквания за съответния клас улици при възстановяване на пътната настилка.

Във връзка с това жалбоподателят е подал Заявление вх.№СОА21-ТД26-1136 от 02.02.2021г., с което е поискал да се сключи договор между СО като възложител и [фирма] като изпълнител за извършване на възстановителни работи и отстраняване на повреди на имоти общинска собственост, които са пряка и непосредствена

последница от полагането на газопроводи и газопроводни отклонения за хранване на консуматори по опис на територията на район „О. купел“, ул.“646“ и [улица], сигнатури Сф-01-А42/2-І и Сф-01-А80. Искането е мотивирано със силното желание на клиенти, живущи на [улица]и ул.“646“, да се присъединят към газопреносната мрежа. Към заявлението са приложени Разрешение за строеж №Б-68 от 01.06.2005г. , ситуация, протокол за настилка, банкова гаранция и 4 броя проекти на договори за гаранция. В проектите на договорите за гаранция е посочено, че сигнатури Сф-01-А42/2-І и Сф-01-А80 се отнасят до обекти в район „Искър“ и район „С.“. Предвид обаче изписването на точното местонахождение на предвижданите обекти на техническата инфраструктура с посочване на наименованията на улиците, квартала и графичната ситуация, съдът приема, че тези несъответствия не са съществени и искането е ясно и точно формулирано. Междувременно кметът на район „О. купел“ е изпратил на жалбоподателя и на заместник-кмета на СО, Направление „Обществено строителство“, писмо с изх.№РОК21-ВК08-22-[1] от 12.01.2021г., с което ги е уведомил, че по възлагане от СО , район „О. купел“ цялото улично платно на ул.“646“ е асфалтирано от изпълнителя Д. „ВиК Горна Баня 2018“ с допълнително предоставени от общината средства, издадено е Разрешение за ползване с №СТ-05-562 от 27.07.2020г. и улицата е в гаранция до 2028г., поради което не се разрешава да се полагат нови газопроводи. Това се потвърждава и от Констативен протокол №1 (протокол за настилки, приложен към заявлението на жалбоподателя) от 17.07.2020г., съставен от комисия при район „О. купел“, СО. С протокола е установено, че уличното платно на ул.“646“, със сигнатура Сф-01-А42/2-І, е с асфалтова настилка в отлично състояние, в гаранция и не се разрешава прокопаването му.

Въз основа на писмото от кмета на район „О. купел“ ответникът е отказал да разреши поставянето на газопроводи в пътното платно на ул.“646“, район „О. купел“, като го е уведомил за това решение с оспореното в настоящото производство писмо. В оспорения акт липсват посочени правни основания за издаването му. Такива липсват и в административната преписка, която се изчерпва с подаденото от жалбоподателя заявление, цитираните по-горе писма и констативен протокол.

След подаване на жалбата до съда оспореният административен акт е допълнен с ново писмо с изх.№СОА21-ВК66-3129-[2] от 19.04.2021г., който е обозначен като неразделна част от оспореното писмо, и едва тогава жалбата е администрирана и изпратена в съда. В допълнението към административния акт са посочени нови фактически основания за отказа, които са обвързани и с правни основания: жалбоподателят не е заявил инвестиционните си намерения в срок до 15 октомври, каквото е изискването на чл.3, ал.2 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община, приета от Столичния общински съвет, както и поставянето на газопроводите не е предвидено в нито една от инвестиционните програми на СО за последните пет години в противоречие с чл.9, ал.1 от Наредбата.

По делото са представени общинските строителни програми за последните пет години, от които се установява, че не е предвидено полагане на газопроводи по ул.“646“, нито ремонт и ново асфалтиране на същата.

Правни изводи:

По допустимостта на жалбата

По същество процесното Писмо с изх.рег.№СОА21-ТД26-1136-[1] от 13.02.2021г. съдържа изрично волеизявление на административен орган, с което се засяга по неблагоприятен начин законен интерес на жалбоподателя, а именно да изгради благоустройствени обекти, за които има издадено разрешение за строеж и за които преди това е дадено съгласие от същия административен орган с писмо с изх.№СОА20-ТД26-12574-[1] от 11.01.2021г. Оспореното писмо има характер на индивидуален административен акт по чл.21, ал.1 от АПК и следователно подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно чл.215, ал.1 във вр. с чл.214, т.1 ЗУТ. Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК от адресата на акта, което я прави процесуално допустима.

По основателността на жалбата

Съдът ивършва служебна проверка на всички основания за законосъобразност на акта по чл.146 от АПК, като не е ограничен само от изложените основания в жалбата.

1. Актът е издаден от материално компетентен административен орган

Със Заповед №СОА20-РД09-2701 от 29.10.2020г. кметът на СО е предоставил правомощия на заместник-кмета по Направление „Обществено строителство“ във връзка с реализирането на общинската строителна програма за 2021г. , да осигурява съгласуваност на строителството на подземните мрежи и съоръжения, както и да подписва договори за гаранционно поддържане на участъци, засегнати от строителство или ремонти на подземни мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура.

Заявлението, с което е иницирано административното производство, е именно за сключване на договор за гаранционно поддържане - следователно то правилно е разгледано от заместник-кмета по Направление „Обществено строителство“ в рамките на предоставените му правомощия.

2. Актът е издаден в писмена форма, но при пълна липса на мотиви – изцяло липсват посочени правни основания за издаване на акта, а фактическите основания за отказа се изчерпват само с посочване на обстоятелството, че улица „646“ е новоремонтирана и е в гаранционен срок.

Съдебната практика приема, че мотивите на административния акт могат да се съдържат и в отделен акт или в няколко акта от административната преписка. В случая обаче административната преписка се изчерпва с писмото на кмета на район „О. купел“ и констативния протокол, в които също не се сочи правно основание за постановения отказ. Мотивите на оспорения акт са допълнени едва в хода на производството по жалбата с отделен акт, което е недопустимо.

3. Актът е издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съдът споделя разбирането, че съществени нарушения са тези, които влияят пряко на формирането на волята на административния орган, съответно ако не бяха допуснати, резултатът би бил друг.

Административният орган е длъжен да проведе административното производство по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като от две или повече възможности е длъжен да избере тази, която е осъществима най-икономично и е най-благоприятна за държавата и обществото (чл. 6, ал.1 и ал.4 от АПК). Административният орган не е изяснил всички относими факти, като не е установил колко абонати биха се

присъединили към газопреносната мрежа и не е преценил дали газоснабдяването на района е от обществен приоритет.

Административният орган следва да спазва принципа за последователност и предвидимост при изпълнение на правомощията си, прогласен в чл.13 от АПК. С издаването на разрешението за строеж и последващото даване на съгласие за изграждане на благоустройствените обекти по ул.“646“ жалбоподателят има легитимните очаквания, че като спазва нормативните изисквания за съответния клас улица и за възстановяване на пътната настилка, ще може да реализира строежа, включвайки преди това договор за гаранционна поддръжка.

4. В акта липсват правните основания за издаването му, поради което съдът е възпрепятстван да извърши преценка за съответствието му с материалния закон. Тъй като допълващият акт е издаден след приключване на административното производство и не е част от административната преписка, той не може да бъде считан за неразделна част от акта, въпреки че е обозначен като такава. По тези съображения съдът не го обсъжда.

5. Поради липсата на правни основания съдът е препятстван да извърши цялостна преценка за съответствието на акта с целта на закона.

Една от целите, които се поставят с приемането на Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община, е съгласуването на благоустрояване на жилищните квартали, поради което и следва да се съобразява общинската строителна програма. В случая ремонтването и асфалтирането на улицата не е заложено в общинската строителна програма, а е било реализирано по реда на публично-частното партньорство с договор с кмета на район „О. купел“ – обстоятелство, което дори не е било известно на заместник-кмета по Направление „Обществено строителство“. Липсва координация между дейността на СО и районната администрация, което води до невъзможност да се съгласува строителството на подземните мрежи, дори и те да са предвидени в общинската строителна програма.

По изложените съображения административният акт се отменя като незаконосъобразен на основание чл.146, т.2, т.3, т.4 и т.5 от АПК и на основание чл.173, ал.2 АПК преписката се връща на административния орган за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по прилагането на закона. При новото разглеждане на преписката административният орган следва да изложи точни и пълни фактически и правни основания за издаването на акта, както и да спазва основните принципи на административното производство. Освен посоченото по-горе, административният орган е длъжен в рамките на своята оперативна самостоятелност да решава сходните случаи еднакво (чл.8, ал.2 от АПК).

Разноски:

Предвид изхода на правния спор основателна се явява претенцията на жалбоподателя да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото. На основание чл.143, ал.1 от АПК административният орган следва да заплати на жалбоподателя от бюджета на СО сумата 150 лева, представляваща направени разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение, доказани с представените платежни

документи.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 38^{-и} състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ на заместник-кмета на Столична община по Направление „Обществено строителство“, обективиран в писмо с изх.рег.№СОА21-ТД26-1136-[1] от 13.02.2021г.

ИЗПРАЩА административната преписка на заместник-кмета на Столична община по Направление „Обществено строителство“ за ново произнасяне в 7-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма] разноски в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: